

Bembeyaz Alınlardan Akan Nurlu Su Tanecikleri

İçinde bulunduğumuz toplumda en çok sıkıntısını yaşadığımız, en fazla şikâyet ettiğimiz konuların başında, sosyal yaşantılarımıza yansıyan samimiyetimiz, ya da sosyal yaşantılarımıza yansıyan samimiyetsiz davranışların geldiğini söylemek mümkündür. Kısaca, “olduğu gibi görünmek ve görüldüğü gibi olmak” anlamına da gelen samimiyet, toplum hayatımızda olduğu gibi manevi yaşantımızda da temel değerlerimizden biridir.

Yüce dinimiz İslâm, ihlâs ve samimiyetin, Müslümanların ibadet ve davranışlarının vazgeçilmez özelliği olması gerektiğini ortaya koymuştur. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) , son derece önemli kabul edilen bir hadislerinde “dinin bütünüyle samimiyetten ibaret” olduğunu bildirmiştir. Kudsî bir hadis-i şeriften öğrendiğimize göre de, “Yüce Allah şöyle buyuruyor: Kulunun bana en çok sevimli gelen ibadeti, samimiyetle yapılanıdır.

Anlaşılan o ki, ibadetlerimizde samimiyet yoksa yaptığımız kullukta bir ihlâs bulunmuyorsa, Allah katında makbul bir kul olmamız pek mümkün görünmüyor. Cenabı-ı Hak, kulluğumuzu değerlendirirken, ne kadar çok ibadet ettiğimizi değil, bu ibadetlerimize ne kadar samimiyet ve ihlâs katabildiğimizi sorgulayacaktır. Yaşantımızda ya da İbadetlerimizde azlık ya da çokluktan önce, samimiyet dolu bir kulluk sergilememiz, yaptığımız ibadetlerin de kabulünü kolaylaştıracaktır.

Samimiyet ve ihlâsın hâkim olmadığı manevi ya da sosyal hayatın, riya, gösteriş, bencillik, ikiyüzlülük, münafıklık, yalan ve aldatma ile kirlenmesi söz konusudur. Dinin ya da insani yaşamın özü samimiyete dayandığı için bütün bu kötü niteliklerden uzak durmak zorundayız. İbadetlerden manevi zevk alabilmenin en temel yolu, riya ve gösteriştan arınmış samimi bir kulluktan ya da yaşamdan geçmektedir.

Aslında ibadetlerde olması gereken samimiyet ve içtenlik, sosyal hayatımızda da kendini hissettirmelidir. Toplumdaki ilişkilerin giderek zayıflamasının temelinde, birbirimizle yeterince samimiyet kuramayışımız önemli rol oynamaktadır. Artık insanlar birbirleriyle münasebetlerini maalesef, endişe ve güvensizlik ile menfaat üzerine bina ediyorlar.

Ancak şunu net olarak ifade etmemiz gerekir ki, bu topraklarda biz, yüzyıllarca geliştirdiğimiz ve bizi diğer milletlerden daha ayrıcalıklı kılan değerlerimizi hatırlamamız ve içince yaşadığımız toplumun ayrışmasına fırsat vermememiz gerekiyor. Akraba, komşu esnaf, memur, yaşlı, genç, kadın, erkek ,işçi,işveren,yöneten ,yönetilen olarak daha güven duyulan ortamları hep birlikte inşa etmeliyiz.

Son dönemlerde içinde yaşadığımız toplum, ne yazık ki, en çok “samimiyet ve sadakat” konusunda büyük yara aldı. Samimiyetin aslında bir sınav olduğunu, samimiyetle yaşanan bir ömrün hem halk hem de Hak katında makbul olduğunu unutmayalım. Sadece Müslüman’a farz kılınanlar değil, günlük hayatımızda samimiyet ve sadakatle ortaya koyduğumuz her şeyin ibadet olduğunu bilinç ve şuuru ile yaşayalım. Ülkemizde hep var olan İslami kültür ile yoğrulup yoğunlaşan kalbi, samimi, sadakat ve vicdanlı yaşam biçimimiz batı değerleri ile asimile olmuş kalpsiz, duygusuz ve doğal olarak vicdansız bir yaşam biçimine dönüşmüştür.

Sahabeden Nu'man B. Beşir'den rivayet edildiğine göre Allah Resulü (s.a.s.) şöyle buyurmuştur. :”Dikkat edin! Vücutta öyle bir et parçası vardır ki, o iyi/doğru/düzgün olursa bütün vücut iyi/doğru/düzgün olur; o bozulursa bütün vücut bozulur. Dikkat edilmesi gereken! O, kalptir.” Bugün... Hemen... Şimdi... Kalbinizi elinizle sımsıkı tutun... Beden ülkenizin sultanını yeniden düşünün. Bedeninizdeki bu et parçası neden bu kadar değerlidir? Kalbimiz sadece vücutta kan dolaşımını sağlayan bir organ olarak görmek gerçekten eksik olur. Bizim geleneğimizde kalp imanın, hakikatin, bilginin, hikmetin ve ahlakın merkezinde yer alır. Maddi varlığımızın sultanı olan kalp, gönül dünyamıza da yön veren ilahî bir cevherdir. Kalbinize dikkatle bakın. Mutlaka Rahman'dan bir iz görür, O'ndan bir ses duyarsınız. Göğe ve yere sığmayan Allah, mümin kulunun kalbindedir. Kalplerin imar ve ıslahı bu yüzden önemlidir.

Allah Resulü'nün kalbe şifa dağıtan sünnetlerinden biri de, kalbimizi perdeleyen kin, nefret, düşmanlık, kıskançlık, fesatlık ve samimiyetsizlik türünden her türlü kötü duygu ve düşünceden sıyrılıp arınmaktır. Temiz bir kalbe ve arı-duru bir gönüle sahip olmak Peygamberimizin sünnetlerindedir. Kalbimiz olumlu ve yüksek değerlerin mahalli olduğu gibi, aynı zamanda şeytanın insana vesvese ve şüphe vermek için fırsat kolladığı ve kötülük tohumlarını yerleştirdiği bir yerdir. Kalp hem çok sâbit, azimli ve kararlı; hem de çok değişken, dönüşken ve kararsızdır. Ulvî güçler kalbimizi arındırmayı, yüceltmeyi ve anlamlı değerler üzerinde sabitlenmeyi amaçlarken; süflî güçler onu değiştirmeyi, kirletmeyi ve yıkmayı hedefler.

Bitmek bilmeyen insani zaaflarımızın kuşatması altında, ruhen ve bedenen tükenmenin eşiğine geldiğimizde, kalbimize mukayyet olabilmek için; insana, eşyaya, kâinata kalp gözü ile bakabilmek için; gönül dili ile konuşabilmek için en çok yapacağımız dua bu olsa gerektir.

Yüzümüzü İslâm dünyasına çevirdiğimizde ne yazık ki birçok yerde zulmün kara bulutlarını görmekteyiz. Mazlum kardeşlerimizin feryâd-ü fîganlarını işitmekteyiz. Ama biz biliyoruz ki mazlumların ahı büyüktür. Biz biliyoruz ki masumların kanları üzerine kurulu hiçbir saltanat, hiçbir hükümdarlık ayakta duramaz. Biz biliyoruz ki, Allah zalimleri sevmez. Biz biliyoruz ki, Allah zalimleri hidayete erdirmez.

Hiçbir dünyevi hırs, çıkar ve siyaset, bir insanı yaşatmaktan daha değerli olamaz. Masum insanları katledenler, bu duruma maddi manevi destek verenler, gerçekte bütün bir insanlığı katletmişlerdir. Er ya da geç bu dünyada cezalarını bulacakları gibi ahrette de büyük bir azap şüphesiz onları beklemektedir. Dünya da kazandıkları hiçbir şey onları bu can yakıcı azaptan kurtaramayacaktır.

Somada hayatlarını tertemiz alınlarından akan nurlu su damlacıkları ile ıslatan 301 yiğidi rahmetle anarken aziz hatıralarını onurla taşıyacak yakınlarına baş sağlığı diliyorum. İmanı, vicdanı olmayandan merhamet dilemek sadece saflık değil kör cahillik olur. Hutbelerde dile getirilen, ayetlerden alıntı alınan bu makaleyi ancak imanlı kalbi olan vicdanlı yaşantısı olan, merhametle kazanç peşinde olanlar anlar ve yazıyı algırlar.

Makalemi beyaz vicdanlar kirli sokaklar isimli şiir kitabımda yer alan “İnsanoğlu ve Tatmin” şiirimi, vicdanını makam ve kazanç uğruna yitirmiş kişi ve kurumlara ithaf ediyorum.

İNSANOĞLU VE TATMİN

Dünyayı sana mekân yer yüzünü sana mülk olarak verseler yeterli görür müsün,
Okyanuslar ile denizleri sana göl, gölleri yüzme havuzu verseler kabul buyurur musun,
Gökyüzünü sana havada seyahat, uçma alanı tahsis etseler yeterli bulur musun,
Yoksa ben insanoğluyum tüm saydıklarınız gözümü gönlümü doyurmaz mı diyorsun,

Yaptığın tüm zulümler yanına kar kalsın sildik ceza defterlerini deseler uslanır mısın,
İşlediğin tüm günahlar yok hükmünde artık dense, kalan yaşamında akıllanır mısın,
Haksız elde ettiğin mal, mülk, servet ve makam senin olsun deseler yeterli bulur musun,
Yoksa ben insanoğluyum zulmetmeden, çalmadan, haksızca elde etmeden olmaz mı diyorsun.